

Oude finca wordt onverwacht nieuw thuis

AN OLD FINCA UNEXPECTEDLY
BECOMES A NEW HOME

Het leven loopt niet altijd zoals je het plant. Dat is iets wat heel duidelijk blijkt uit het verhaal van Edwin en Marlon. Samen met hun zoon Lars en dochter Sienna trokken ze voor een half jaar naar Ibiza voor een tijdelijke break van hun hectische bestaan. Plan was om daarna gewoon weer terug te keren naar Nederland. En terugkeren deden ze, maar niet voor lange duur...

Life doesn't always go the way you plan it. This is very clear when you hear the story of Edwin and Marlon. The couple went to Ibiza for six months, with their son Lars and daughter Sienna, for a temporary break from their hectic lives. The plan was to simply go back to the Netherlands afterwards. And they did return, but not for quite some time...

“We hadden het er samen al een paar jaar over om er eens een tijd met het gezin tussenuit te gaan”, vertelt Edwin. “Even weg van ons drukke leven in Nederland waar vrijwel alles om werken draaide. Het was zelfs zo erg dat we soms letterlijk met onze jassen nog aan stonden te koken en de kinderen werden beziggehouden door tv en social media. Echt luisteren naar elkaars belevenissen en verhalen van die dag, was er meestal niet bij. Hoog tijd om dat patroon eens te doorbreken, vonden wij.” Een gevoel dat alleen maar werd versterkt doordat mensen om hen heen ziek werden en zelfs overleden. “Dit was het moment om het te doen, een break nemen van een half jaar. We wilden hiermee niet wachten tot we zestig à zeventig jaar oud zouden zijn en fysiek wellicht niet meer in staat om alles te doen. Het moest nu! Ons wel goed beseffend dat het een enorm voorrecht was dat we zo’n keuze überhaupt konden maken.”

“For a few years, we’d been discussing taking a break with the family for a short while,” says Edwin, “to get away from our busy life in the Netherlands, where almost everything revolved around working. It got so bad that sometimes we were literally cooking with our coats still on and the children were kept busy by TV and social media. Getting time to actually listen to each other’s experiences and stories from the day was difficult. We decided it was high time to break that pattern.” This feeling only intensified when several people they were close to became ill and tragically some died. “This was the time to do it, to take a break for six months. We didn’t want to wait until we were sixty or seventy years old and possibly not be able to do everything physically anymore. It had to be now! We were well aware that it was an enormous privilege that we were in a position to make such a choice at all.” ▶

‘Puur Ibiza is het fijnste wat er is’

‘Pure Ibiza is the nicest thing there is’

DE MAGIE VAN IBIZA

Ibiza kende het gezin tot dan toe alleen als het vakantie-eiland waar ze graag kwamen en waar ze genoten van alle bekende plekjes waarover je altijd leest, de bekende marktjes, strandjes, beachclubs en restaurantjes. “Het was (en is) voor ons het eiland waar je werkelijk alles kunt vinden en doen, maar waar je tegelijkertijd ook heel erg bij jezelf moet zien te blijven. Iedereen die hier woont of wil gaan wonen zal in eerste instantie, of je het nu wil of niet, geconfronteerd worden met zichzelf. De constante prikkels en verleidingen zijn hier zo groot dat je altijd de juiste voelsprietten en filters aan moet hebben staan. Maar als je daartegen bestand bent, dan zal het eiland je vanzelf opnemen en zul je duizend procent kunnen genieten van alle pracht en de oprechte liefde die het eiland te bieden heeft. Want puur Ibiza, dat is het fijnste wat er is. Tijd hebben voor elkaar, de heerlijke geuren van de geweldig mooie natuur opsnuiven, nieuwe mensen leren kennen uit alle windstreken van de wereld... Veel mensen die hier als ‘import’ op het eiland komen wonen, hebben daarvoor al heel wat van de wereld gezien. En als je ze dan vraagt waarom het uiteindelijk toch Ibiza is geworden, krijg je steevast hetzelfde antwoord: de magie, de cultuur. En daar kunnen wij ons alleen maar bij aansluiten!”

GEWELDIGE TIJD

Toch was het absoluut niet de bedoeling dat het gezin definitief op Ibiza zou blijven wonen. “Het plan was dat we een half jaar in een huurhuis zouden wonen en daarna gewoon weer terug zouden gaan naar Nederland om daar ons oude leventje weer op te pakken. De kinderen gingen naar de internationale school en wij hadden het met onze bedrijven zo geregeld dat we ook echt even zes maanden vrij zouden zijn en konden doen wat we wilden. Marlon genoot in die tijd vooral van alles wat het eiland te bieden heeft: retreats, de zon, leuke winkeltjes, de marktjes... We wandelden ook veel, de perfecte manier om het eiland goed te leren kennen. Wat een geweldige tijd was dat!”

OP SLAG VERLIEFD

Zelf komt Edwin uit de bouwnijverheid en hij was altijd al gefascineerd door huizen en gebouwen. “In dat half jaar nam ik dan ook iedere keer dat het mijn beurt was om onze dochter naar school te brengen een andere weg terug naar huis. Ik wilde het eiland ontdekken tot in de gekste uithoeken en daarom pakte ik telkens een willekeurige afslag. Onderweg sprak ik dan met locals en met boeren die ik brutaalweg alles vroeg wat ik maar wilde weten over wonen en bouwen op het eiland.” Zo raakte hij ook goed bevriend met een architect die hem van alles leerde. “Ik las me in in de bouwregels, sprak met aannemers en medewerkers van de gemeente. Stap voor stap leerde ik hoe het allemaal werkte op het eiland.” Niet eens

THE MAGIC OF IBIZA

Up until that point, the family only knew Ibiza as the holiday island they liked to visit and where they’d enjoyed all the famous places that everyone reads about, the famous markets, beaches, beach clubs and restaurants. “It was (and is) the island for us where you can really find and do everything, but at the same time you have to stay very true to yourself. Everyone who lives here or wants to live here will be confronted with temptations, whether you like it or not. The constant stimuli and enticements are so great that you always have to have the right feelers and filters on. If you can withstand that, the island will take you in naturally and you’ll be able to enjoy a thousand percent of all the beauty and genuine love that the island has to offer. Because pure Ibiza is the nicest thing there is. Have time for each other, absorb the wonderful scents of amazingly beautiful nature, meet new people from all over the world... Many people who migrate here have already seen a lot of the world. And if you ask them why they finally settled in Ibiza, you always get the same answer: the magic and the culture. And we totally agree with that!”

A WONDERFUL TIME

Still, it was definitely not the family’s intention to continue to live permanently in Ibiza. “The plan was that we would live in a rented house for six months and then return to the Netherlands to resume our old life there. The children went to the international school and we’d arranged it with our companies that we could take six months off and do what we wanted. In those days Marlon spent most of her time enjoying everything the island has to offer: retreats, the sun, nice shops, the markets... We also walked a lot, a perfect way to get to know the island well. What a wonderful time that was!”

INSTANTLY IN LOVE

Edwin comes from the construction industry and he has always been fascinated by houses and buildings. “In that half year I took a different way back home every time it was my turn to bring our daughter to school. I wanted to explore all the craziest corners of the island and that’s why I always took a random turn. Along the way, I spoke to locals and farmers and quizzed them on all the things I wanted to know about living and building on the island.” He became good friends with an architect who taught him a great deal. “I read the building rules and talked to contractors and employees of the municipality. Step by step I learned how things worked on the island.” And he didn’t even plan on buying or building anything in Ibiza himself. That is, until two weeks before the planned ▶

‘Het huis liet ons niet los’
‘The house just wouldn’t let us go’

zoeder met de gedachte om zelf iets op Ibiza te gaan kopen of bouwen. Tot hij, zo'n twee weken voor de terugkeer naar Nederland weer gepland stond, in contact kwam met een bijzondere man. "Niet echt een makelaar, maar wel iemand die woningen te koop wist die niet op de markt werden aangeboden. Hij vroeg of wij erover dachten om een huis op het eiland te kopen. Nee, was uiteraard mijn antwoord. En na een lang gesprek met deze man nam ik afscheid en liep weer richting mijn auto. Hij riep me echter terug en zei dat hij me toch echt even iets bijzonders wilde laten zien. En dat bijzonders bleek een meer dan 250 jaar oude finca midden in de campo van Santa Gertrudis. Oud, geel van kleur, veel te doen, maar de basis was erg fraai. Die eerste keer zag ik het niet meteen, maar tijdens mijn tweede bezoek was ik op slag verliefd..."

ONVERWACHT AVONTUUR

Edwin zag wat hij met het huis kon doen en wat ze ervan konden maken. "Ik had Marlon tot dat moment echter nog niets verteld over de finca. Ze vindt mijn hobby prima, maar ik hoef haar echt niet elke keer van a tot z alles te vertellen." Dit vond hij echter wel interessant genoeg om te delen. Bij thuiskomst zei hij dan ook: 'Lieverd, nu wil ik je toch echt even iets laten zien.' Edwin lacht als hij terugdenkt aan haar reactie. "Ze vroeg zich af wat ze in hemelsnaam moest gaan zien aan een oude finca. Een week later zou ons avontuur erop zitten en zouden we weer terugkeren naar Nederland." Toch ging ze mee en ze vond de finca wel mooi, maar was op dat moment nuchter genoeg om te beseffen dat we gewoon weer naar Nederland zouden gaan. Desondanks werd het een vreemde, surrealistische terugreis. Kennelijk kriebelde het idee van dit onverwachte avontuur dat op ons pad was gekomen toch ook bij Marlon. Het huis liet ons niet los en voor we het wisten waren we tijdens de terugreis ineens aan het bieden op deze finca..."

return to the Netherlands, when he came into contact with a special person. "He wasn't an actual estate agent, but someone who knew about properties for sale that weren't openly on the market. He asked if we were thinking about buying a house on the island. Of course my answer was no. After a long conversation with him I said goodbye and walked towards my car. However, he called me back and said that he'd really like to show me something special. It turned out to be a 250 year old finca in the middle of the Santa Gertrudis campo. Old, yellow in colour, lots to do, but at a basic level it was very beautiful. That first time I didn't see it immediately, but during my second visit I fell in love instantly..."

AN UNEXPECTED ADVENTURE

Edwin saw the potential of the house and what they could do with it. "However, until then, I hadn't told Marlon about the finca. She thinks my hobby is great, but she doesn't feel the need to hear every little thing about it." He found this interesting enough to share. When he got home he said: 'Honey, I really want to show you something.' Edwin smiles as he recalls her response. "She wondered what the hell she was meant to see in some old finca. A week later our adventure was going to be over and we'd be returning to the Netherlands. She went with us and thought the finca was beautiful, but was clear-headed enough at the time to realise that we'd just head back to the Netherlands anyway. However, it ended up being a strange, surreal return trip. It turned out that the idea of this unexpected adventure had struck a chord with Marlon as well. The house just wouldn't let us go and before we knew it we found ourselves bidding on the finca during our trip back to the Netherlands..."

DE JUISTE KEUZE

En zo gebeurde wat het stel nooit had verwacht. "In februari 2016 waren we plotseling de eigenaren van een eeuwenoude finca op Ibiza. En Nederland dan, speelde door ons hoofd. En ons werk? En school? En de kinderen? Familie? Duizenden vragen, maar ik wilde graag terug naar Ibiza. De drukte en het aangeharkte Nederland begonnen mij tegen te staan. Onze zoon Lars wilde echter absoluut niet op Ibiza wonen. Tot hij kerst 2016 achter zijn moeder ging staan en in haar oor fluisterde dat hij er nog eens over na had gedacht en toch mee zou gaan als wij echt heel graag naar Ibiza wilden verhuizen. Toen stonden alle lichten voor ons op groen. Het was slechts nog een kwestie van spullen pakken, afscheid nemen en gaan. Een keuze waar we tot op de dag van vandaag nog geen moment spijt van hebben gehad. Lars heeft hier weliswaar slechts een jaar gewoond, omdat hij daarna vanwege school toch weer terug moest naar Nederland, maar achteraf noemt hij het het beste jaar ooit."

GROOTSCHEEPESE VERBOUWING

De finca waar ze naartoe verhuisden was, zoals Edwin eerder al vertelde, oud, maar de staat van onderhoud was zeker niet slecht. "Met wat kleine updates, een lik verf en de aankleding met onze eigen spullen voelde het voor ons al snel als thuis." Het hoofdgebouw is echter zo groot – inclusief het gastenverblijf biedt het plaats aan twaalf personen – dat het stel besloot de casita (het gastenverblijf) in het laagseizoen te willen verhuren aan mensen die er eens lekker tussenuit willen. "In de maanden juli en augustus verhuren we dan het gehele huis terwijl wij zelf vakantie vieren in Nederland." Voor het gezin mocht het dan al wel als thuis voelen, maar ze hadden zich voorgenomen dat het hun gasten echt aan niets mocht ontbreken. "We wilden pas beginnen met de verhuur als alles op en top af zou zijn. Dus nieuwe bedden, nieuw bad- en bedlinnen, nieuw keukengerei en ga zo maar door."

THE RIGHT CHOICE

And that's how the thing the couple never expected to happen happened. "In February 2016, we became the owners of an ancient finca in Ibiza. Thoughts of the Netherlands played on our minds. What about work? School? The children? Family? Thousands of questions, but I still wanted to go back to Ibiza. The hustle and bustle of the Netherlands was beginning to disappoint me. Our son Lars, however, absolutely did not want to live in Ibiza. That was, until he stood behind his mother at Christmas 2016 and whispered in her ear that he'd thought about it again and would still go if we really wanted to move to Ibiza. Once we had that green light, it was just a matter of packing things, saying goodbye and going. It's a choice that we've never regretted to this day. Lars lived here for only a year, because he had to return to the Netherlands for school, but in retrospect he says it was the best year ever."

MAJOR RENOVATION

The finca they moved to was, as Edwin said earlier, old, but the state of repair was not that bad. "With some minor updates, a lick of paint and decorating the place with our own things, it soon felt like home." The main building, however, was so large – including the guesthouse it can accommodate twelve people – that the couple decided to rent the casita (the guesthouse) in the low season to people who want a nice break. "In the months of July and August we rent out the entire house while we go to the Netherlands on holiday." For the family it might feel like home, but they decided that their guests should not lack anything. "We didn't want to start the rental until everything was completely finished. That meant new beds, new bath and bed linen, new kitchen utensils and so on." The intention was to

Can Barda

Santa Gertrudis de Fruitera

De oude finca had altijd al de naam Can Barda wat staat voor 'het laatste huis onderaan de berg'. De casita is inmiddels omgedoopt tot Lar@Sienna, vernoemd naar de kinderen van Edwin en Marlon, Lars en Sienna.

The old finca has always had the name Can Barda which means 'the last house at the bottom of the mountain'. The casita has now been renamed Lar@Sienna, after Edwin and Marlon's children, Lars and Sienna.

'Alles, maar dan ook echt alles hebben we vernieuwd'

'Absolutely everything was renewed'

De bedoeling was om dit in etappes te doen, alleen liep dat net even anders dan gepland. "We begonnen met het creëren van een overdekte chill-out buiten en een buitenkeuken. Daarbij liepen we aan tegen het entreekozijn van de casita. Voor het mooie moest die naar de andere gevel verplaatst worden. Dit zorgde voor een dusdanig sloopmoment dat we besloten dan ook maar gelijk de casita helemaal op te knappen. En toen we daaraan begonnen, keken we elkaar nog eens even heel goed aan en namen de beslissing om dan alles maar te doen: de casita, de terrassen, het zwembad, het gehele hoofdhuis... Alles, maar dan ook echt alles hebben we vernieuwd tijdens deze grootscheepse verbouwing die uiteindelijk negen maanden duurde."

AUTHENTICITEIT BEWAARD

En het resultaat mag er zijn. "Voor ons was het van heel groot belang om de authenticiteit van de finca te bewaren. Maandenlang lag er een kladblok op mijn nachtkastje waarin ik alles uittekende wat in mijn hoofd zat. Zo wilde ik graag in de nieuwe keuken een enorme houten moederbalk toepassen. En die kwam er, een boomstam van acht meter lang, zestig centimeter doorsnee en twaalfhonderd kilo zwaar. Een enorm karwei om die op zijn plek te krijgen, puur met mankracht en creatief denken, maar het is gelukt. Marlon schrok toen ze de boomstam voor het eerst zag, maar nu vindt ook zij het absoluut de parel van het huis."

EENHEID EN SERENE RUST

Marlon ging tijdens de verbouwing op zoek naar de juiste kleuren, meubels, sanitair, accessoires, stofsoorten en ga zo maar door, terwijl Edwin de jongens op de bouwplaats met zijn overvolle creatieve hoofd 'belastte'. "Het was een zwaar maar geweldig traject om met elkaar te bewandelen op een eiland waarvan we de taal destijds nog niet spraken en waar we alle juiste mensen om ons heen moesten zien te verzamelen om onze droom te realiseren. En nu, nu zijn we oprecht heel trots op het resultaat, een mix van Scandinavische, bohemien en lokale materialen die tezamen zorgen voor eenheid en serene rust."

BLIJVEN DROMEN

Is het dan nu klaar, wat Can Barda betreft? "Op een klein gedeelte van het terrein na is ons huis nu volledig af en naar onze wens. We gaan de komende maanden alleen nog een yogadeck, een meditatieplek met kampvuur en een extra speelplaats voor kinderen creëren. Dromen blijven er echter altijd. En met de kennis die we inmiddels hebben opgedaan, hebben we bovendien besloten om op zoek te gaan naar een volgend project op het eiland. Het was gewoon te leuk om te doen. Zonde om dat niet voort te zetten..."

do this in stages, but that turned out slightly differently than planned. "We started by creating a covered outdoor chill-out area and an outdoor kitchen. However, this was interfering with the casita entrance frame. So it meant moving it to the other facade. This was going to be such a major demolition job that we decided to renovate the entire casita. And once we started, we thought very carefully and decided to do everything: the casita, the terraces, the swimming pool, the entire main house... Absolutely everything was renewed during this major renovation that lasted nine months."

AUTHENTICITY PRESERVED

And the final results speak for themselves. "For us it was very important to preserve the authenticity of the finca. For months there was a notepad on my bedside table so that I could jot down anything that came into my head. For example, I wanted to use a huge wooden beam in the new kitchen. And so I did; a tree trunk eight metres long, sixty centimetres in diameter and twelve hundred kilos in weight. It was a huge job to get it to its place, using only manpower and creative thinking, but it worked. Marlon was shocked when she first saw the tree trunk, but now she too thinks that it's the jewel of the house."

UNITY AND SERENE TRANQUILITY

During the renovation, Marlon went looking for the right colours, furniture, sanitary ware, accessories, fabric types and so on, while Edwin 'burdened' the boys on the construction site with his overflowing creative mind. "It was a tough but wonderful process to experience together on an island where we, at that time, didn't speak the language and needed to gather all the right people around us to realise our dream. We're genuinely proud of the result: a mix of Scandinavian, bohemian and local materials that together ensure unity and serene tranquillity."

KEEP DREAMING

Is that it now, as far as Can Barda is concerned? "Apart from a small part of the site, our house is now completely finished in the way we wanted. In the coming months we just need to create a yoga deck, a meditation spot with a campfire and an extra playground for children. However, our dreams haven't gone away. With the knowledge we've gained along the way, we've decided to look for another project on the island. This one was just too much fun to do. It would be a shame not to continue that..." ■

Lijkt het je wel wat om zelf ook een keer in Can Barda of Lar@Sienna te verblijven? Iedereen is meer dan welkom! Check onderstaande websites voor meer informatie.

If you would like to stay in Can Barda or Lar@Sienna yourself, you are more than welcome! Check the following websites for more information.

canbarda.com

larsienna.com